

14 IUNIE
ALEXANDROS MORAITIDIS

PARACLISUL
SF. PROROC
ELISEI

PARACLISIERUL PE IUNIE-GR

Παρακλητικός Κανών Προφήτου ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ, Ἀλ. Μωραϊτίδη

Ψαλλομένη τῇ 14^η Ἰουνίου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός
καί τὸ Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα τὰ Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ
Σταυρῷ.

Τῷ τοῦ Προφήτου ἱερῷ ναῷ συνδράμωμεν,
ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν ἱκεσίαις
κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Προφητῶν
ἐγκαλλώπισμα, Ἐλισσαῖε τρισμάκαρ, δὸς ἡμῖν
βοήθειαν, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, χειμαζομένοις ἐν
θλίψεσι δεινῶς· σὲ γὰρ προστάτην καὶ ῥύστην
κεκτήμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους
σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα, ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παθῶν ἐπικλύσει συσχεθεῖς, ἐξ ἁμαρτιῶν μου, ὧ
Προφήτα Ἐλισσαιέ, πρὸς σὲ καταφεύγω ἀπὸ βάθους,
ἐμῆς καρδίας ὀδυνώμενος.

Ἀβύσσῳ ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, προσπέλασας
μάκαρ, διανοία ἐν καθαρᾷ, ἐκεῖθεν τὴν ἄβυσσον
ἠρύσθης, τῆς εὐσπλαχνίας παναοίδιμε.

Τῆς θείας εἰκόνι σου προσδραμών, ἐν τῷ σῶ τεμένει,
κλίνων γόνυ πανευλαβῶς, Προφήτα Κυρίου Ἐλισσαιέ,
ἐπικαλοῦμαι θερμῶς σὴν ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς θρήνους μου δέξαι καὶ στεναγμούς,
Παντάνασσα Μήτηρ, θλιβομένων καὶ ὀρφανῶν, καὶ
ἴασιν χάρισαι Σῶ δούλῳ, συνεχομένῳ ἀρρώσθημασιν.

ᾠδὴ γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς τὰ ὕδατα πάλαι, Ἐλισσαιέ ἔνδοξε, τῆς
Ἱερικοῦντος ἰάσω, ἄλσι τὰ ἄγωνα, οὕτω πρεσβείαις
σαῖς, θεράπευσον τὴν ψυχὴν μου, ἐν ἐνθέοις
πράξεσιν, ἄκαρπον μένουσαν.

Ποντισθέντα τρισμάκαρ, βυθῷ τῶν παισμάτων
μου, καὶ πλημμελημάτων ἀφρόνως, οἷσπερ συνέζησα,
τῆς εὐσπλαχνίας τῆς σῆς, ἀνάγαγέ με ὡς πάλαι,
τὸ σιδήριον ἐκ τῶν ρείθρων ἀνήγαγες.

Σὲ προστάτην μου μάκαρ, ἐν τῇ ζωῇ τίθημι, καὶ
καθηγεμόνα ἐν πᾶσι, σὺ με ὀδήγησον, ἐν τῷ ἐλέει τῷ

σῶ, πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, ὅπως ὑμῶ σε ἀεὶ, τὸν θεοδόξαστον.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν περιτρεπόμενον νοῦν μου, καλῶς στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ Ἄγνῃ, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Ὅνπερ ἐσωμάτωσας, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰ τέκνα σου ὦ Προφήτα, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ὡς τὸν μέγαν ἡμῶν προστάτην.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Προφήτα Χριστοῦ, Ἐλισσαῖε πανεύφημε, ἰάσεων πηγὴ, καὶ κρήνη ἀκένωτος, ἱκετικῶς βοῶμέν σοι· πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὁ μέγας φρουρὸς ἡμῶν καὶ πρόμαχος.

Ὦδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Χρηματισθεὶς, ὁ Καρμηλίτης Ἠλίας σέ, οὐρανόθεν, Ἐλισσαῖε ἔνδοξε, χρίει Προφήτην τῷ Ἰσραὴλ, νοῦν κεκαθαρμένον, θεοφανείαις τε χαίροντα, Ὡ καὶ κατηκολούθεις, καὶ Ὡπερ ἐλειτούργεις, σαφῶς τῶν ὑπεράνω μουύμενος.

Ἀϋλωθεῖς, τῇ ἀπαθείᾳ θεόπνευστε, ὑπεδέξω, χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἥπερ ἐκχεῖται καὶ ἐνοικεῖ, τοῖς αὐτὴν ποθοῦσι, καὶ καθαρῶς ἐποπτεύουσι· ποθεῖ γὰρ τὸν ποθοῦντα, καὶ τὸν βλέποντα βλέπει, ἡ ἀΐδιος χάρις τοῦ Πνεύματος.

Ταῖς ἀρεταῖς, κεκοσμημένος φανότατα, ὁ σὸς βίος, ἔλαμψε τοῖς πέρασιν, οἷα λαμπτήρ φέγγει οὐρανοῦ, κατηγλαῖσμένος ταῖς φωτοβόλοις λαμπρότησι· διὸ σε ἰκετεύω, Προφήτα θεηγόρε, τοῦ νοός μου τὸν ζόφον διάλυσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ πιστοί, τεῖχος κεκτήμεθα ἄρρηκτον, προστασίαν, πύργον ἀκαθαίρετον, ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ ἐν Σοὶ Παρθένε, οἱ πεποιθότες σωζόμεθα, ἐν πάσῃ περιστάσει, κραυγάζοντες ἐν ὕμνοις· τῇ δυνάμει Σου δόξα Πανύμνητε.

Ὦδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡσπερ Νεεμάν, ἰάσω λεπρὸν ἀοίδιμε, ταῖς Ἰορδάνου προχοαῖς καὶ ἐμοῦ, λεπρὰν τὴν ψυχὴν, καθάρισον ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὸ τοῦ Γιεζί, ὀλόφρον καὶ φιλάργυρον, ἦθος τῇ λέπρα ἐμάστιξας σφοδρῶς, ἡμᾶς διδάσκων, νόσον φεύγειν τὴν ἐπάρατον.

Ἄσκευον ζωὴν, καὶ ἀκτήμονα διήγαγες, ἐν σαρκὶ ὡς ἄσαρκος βιῶν σοφέ, ἡμᾶς διδάσκων, τὰ ἄνω ποθεῖν ἀείποτε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Ἄγνη, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἔσκοτισμένην δεινῶς τοῖς γεηροῖς, ὅπως τὰ κάλλη τὰ οὐράνια φαντάζομαι.

Ῥδὴ σ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐλάμπρυνας, τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, τῶν θαυμάτων σου τῇ αἴγλη Προφήτα· διὸ κάμέ, λάμπρυνον ἐν τοῖς ἔργοις, τῆς σωτηρίας μου ὅπως σωθεῖς ὑμνῶ, τὸν δόντα σοι Ἐλισσαῖε, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ἄστηρ παμφαέστατος τρισένδοξε, καταυγάζεις Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν· διὸ κάμοῦ, καταύγασον τὸ σκότος τῆς διανοίας, τῶν πρεσβειῶν σου ἔλεει θεόληπτε, σοῦ δέομαι διακαῶς, ὅπως βλέπω τὴν τρίβον τὴν ἔνθεον.

Καλέσαντι, μάκαρ ἠκολούθησας, τῷ Ἡλίᾳ καὶ προφρόνως διηκόνεις· οὕτω κάμέ, τὸν ραθύμως βιοῦντα, ἀκολουθεῖν τῷ Χριστῷ ἐνδυνάμωσον, καὶ πράττειν καὶ ἐπιτελεῖν, τὰ σωτήρια τούτου ἐντάλματα.

Θεοτοκίον.

Τὰ κύματα, τῶν πλημμελημάτων μου, κατεκάλυψαν τὴν ψυχὴν μου Παρθένε· διὸ προφθάσασα σῶσόν με Κόρη, καθικετεύω τὴν εὐσπλαγχνίαν Σου, καὶ χεῖρα δός μοι ἄρωγός, πρὶν εἰς τέλος ὁ Ἄδης ἐκπίη με.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰ τέκνα σου ὦ Προφήτα, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν πρὸς σέ καταφεύγομεν, ὡς τὸν μέγαν ἡμῶν προστάτην.

Ἄκραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἰατρῆιον τῶν Χριστιανῶν ἐτοιμότατον, ὁ ναὸς σου ἀνεδείχθη παναοίδιμε· διὸ οἱ ἀρρώστημασι κυκλούμενοι δεινῶς, ἐν αὐτῷ ἀθροιζόμενοι, τὴν σὴν βοήθειαν θερμῶς, ἐξαιτούμεθα κράζοντες· ἔνδοξε Ἐλισσαΐε, Προφήτα Θεοῦ τρισμάκαρ, μὴ ὑπερίδης νῦν ἡμᾶς, κινδυνεύοντας εἰς θάνατον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.*

Στ. *Σὸ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. δ' 22-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ

πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ’ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἐφ’ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Προφήτου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Προφήτα θεσπέσιε, ὁ ἰατρὸς τῶν νοσοῦντων, θλιβομένων ἢ χαρὰ, καὶ τελεία λύτρωσις καὶ ἀπάλλαξις, πάσης κακώσεως, πάσης στενώσεως, τὰς δεήσεις νῦν ἐπάκουσον, ἄς περ οἱ δοῦλοί σου, ἐν ψυχῆς ὀδύνη σοὶ προσάγομεν, πάντοθεν πολεμούμενοι, ὀρατῶν ἐξ ἐχθρῶν τε καὶ ἀοράτων, ἔνδοξε Προφήτα, ἐν τῷ ναῷ σου πάντες ἐν κλαυθμῷ, γονυπετοῦντες αἰτούμενοι, τὸ σὸν μάκαρ ἔλεος.

Ὡδή ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, νεύσει θεία Προφήτην ἐν τῷ
λαῷ ἔκρισε, θεόφρον Ἐλισσαΐε, Θεῷ ἱερωμένον,
ἀνυμνοῦντα καὶ ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἡξιώθης ιδέσθαι, τὸν σὸν θεῖον διδάσκαλον
πυρίνω ἐν ἄρματι, αἰθέριον πορείαν, ποιούμενον
ἐνδόξως, καὶ ἐνθέως ἐκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ ἡμᾶς Ἐλισσαΐε, τοὺς ἐν τῷ τεμένει σου
ἀγρυπνοῦντας ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν ἐν νόσοις, καὶ
θάρρος ἐν κινδύνοις, παράσχου τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἠθικαῖς τρικυμίαις
περιστατούμενον, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, ἐμὲ τὸν Σὸν
ἰκέτην, τὸν ἐν πίστει κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η' . Τὸν Βασιλέα.

Τὰς σηπεδόνας, τῆς ψυχῆς μου ὧ Προφήτα, καὶ τὰ
πάθη τοῦ σώματος ὁμοίως, θεράπευσον ἐν ὕμνοις,
ὅπως σὲ μεγαλύνω.

Τοὺς πειρασμοὺς, διασκέδασον καὶ ἐνέδρας, τῶν
δαιμόνων Προφήτα Κυρίου· κατ' ἐμοῦ γὰρ φθόνω,
κεκίνηνται ἀπαύστως.

Ἐπάκουσόν μου, ἐν ὄδυρμοῖς σοὶ βοῶντος, καὶ παράσχου γαλήνην τῇ ψυχῇ μου, ὅπως ἀνυμνῶ σε, Προφήτα εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν δέησίν μου, μὴ παρίδης Θεοτόκε, ἣν ἐμπόνως νῦν Σοὶ ἀναφέρω· Σὺ γὰρ θλιβομένων, παράκλησις ὑπάρχεις.

Ῥδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Διπλὴν παρὰ Κυρίου, ἔνδοξε Προφήτα, λαβὼν τὴν χάριν διπλᾶ καὶ τὰ χαρίσματα, ἡμῖν παρέχεις ψυχαῖς ἅμα τε καὶ σώμασι.

Τὴν θείαν μηλωτὴν σου, εἴλησον καὶ πάλιν, καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν τὴν θάλασσαν ξήρανον, τῶν ἀγρυπνούντων Προφήτα ἐν τῷ τεμένει σου.

Νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας, σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὸν ἀγαθὸν μου προστάτην Προφήτα Θεοῦ, παντὸς κινδύνου καὶ βλάβης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὲ Θεοῦ Παντάναξ, ἀνάπαυσον πάντας, οὓς προσελάβου ἐκ τῆσδε τῆς ποιμνης Σου, πρεσβείαις τῆς Μητρὸς Σου, καὶ τοῦ Προφήτου Σου.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ,ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις ὁ τὴν χάριν διπλὴν λαβὼν, Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Θεσβίτου τὴν μηλωτὴν· χαίροις ὁ πληρώσας, τὴν γῆν ἐκ τῶν θαυμάτων, Προφήτα Ἐλισσαΐε, ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Ἔχοντες ναὸν σου τὸν ἱερόν, Προφήτα Κυρίου, ἱατροῖον θαυματουργόν, εἰς τοῦτον ἐν πίστει, προσφεύγομεν καὶ πόθῳ, καὶ ἴασιν καὶ ῥῶσιν, ἀπαρυόμεθα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ
ἀστοχήσομεν, ῥυσθίημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων·
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν
ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ
Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων
τὴν Εἰκόνα τοῦ Προφήτου καὶ χρισμένων δι' ἁγίου
ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, σὺ Θεοῦ Προφήτα
ὑπάρχεις, καὶ τῶν πεινῶντων τροφή, σκέπη καὶ
ἀντίληψις, τῶν ἀδυνάτων ἡμῶν, ἀσθενούντων ἡ ἴασις,
ὑγιῶν ἡ ῥώμη, ἀναπήρων ἔρεισμα, καὶ βακτηρία
τυφλῶν· ὅθεν σοὶ προσφεύγομεν πόθῳ, καὶ ἐν εὐλαβεῖ
παρρησίᾳ, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκδεχόμεθα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

